

WALD ORLD

UDÁLO SE

INTERNÍ SETKÁNÍ WALDORFSKÝCH ŠKOL ČR

KOSTEL SV. JAKUBA (11 A 12L)

OSTROV – VÝSTAVA GEOMANTIE (11 A 12G)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

EPOCHA FYZIKY VE (12L)

EX LIBRIS PRO 10L

WALDORFSKÉ ŠKOLY VE SVĚTĚ (13L)

MARATON DOPISŮ (12L)

INZERÁTY NA VOLNÉ TÉMA (10G)

PEČETNÍ VÁLEČKY (10G A 5. TŘÍDA)

REPORTÁŽ

12 LIDSKÝCH CTNOSTÍ

JAK SE TVOŘÍ

HAIKU (11 A 12G)

WALDWORLD

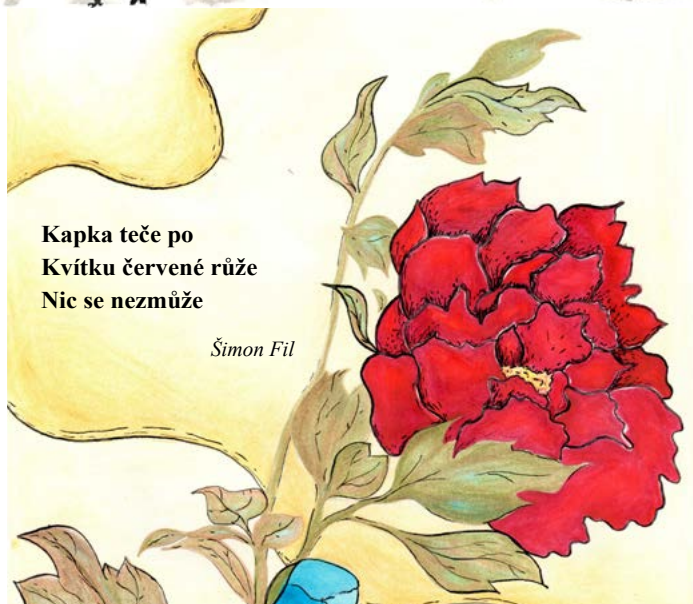

**Za oknem chlad je
Uvnitř napětí dýchá
Ale netíží**

Barbora Horáková

**Když to přiblížíš
Nikomu neublížíš
Jenom to ztížíš**

Štěpán Sršeň

**Kapka teče po
Kvítku červené růže
Nic se nezmůže**

Šimon Fil

**Přikrývka bílá
Kvítí skrývá před zimou
Život tu čeká**

Tomáš Ťuka

**Domácí úkol
Ticho po pěšině je
Hezký den dnes mám**

Matěj Dvořák

**Poslouchám klid
Avšak cítím neklid
Duše**

Helena Kocourková

Pokračování na straně 7...

REPORTÁŽE

20 Dvanáct lidských ctností

UDÁLO SE

4–6 Interní setkání waldorfských škol ČR ▼

14–15 Ostrov – výstava Geomantie ▼

16–17 Kostel Svatého Jakuba (11 a 12L)

JAK SE TVOŘÍ...

2, 7 Haiku (11 a 12G)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

7 Maraton dopisů (12L)

8–9 Ex libris (10L)

10–11 Waldorfské školy ve světě (13L)

12–13 Pečetní válečky (10G a 5. třída)

18 Epocha fyziky (12L)

19 Inzeráty na volné téma (10G)

VYPRAVĚČ OSEL

MNOHOKRÁT JSEM SVÉ POUTNÍKY A ZBOŽÍ PO DLOUHÝCH
CESTÁCH NA ZÁDECH VOZIL,
JEDNOHO DNE JSEM S NIMI DO VESNICE DORAZIL,
KDYŽ JSME DORAZILI DO CÍLE VŠECHNU TÍŽI Z MÉHO
HŘBETU OBYVATELÉ VESNICE SUNDALI.
BĚHEM VOLNÉ CHVILKY SPATŘÍM VE STÁJI MÍSTO, KTERÉ
BYCH MOHL MAZÝVAŤI ROZKVETLOU MÁJÍ,
TÍM MÍSTEM JE MALÁ ZAHRÁDKA,
TA JE S CHUTNÝMI PLODY A KVĚTINAMI KAMARÁDKA.

KVŮLI DLOUHÉ CESTĚ JSEM MĚL OBROVSKÝ HLAD,
A PROTOŽE JE V TĚ ZAHRÁDCE ZELENINA,
JDU SI JI DO BŘICHA HODNĚ NABRAT,
DÍKY SVÉ NENASYTNOSTI JSEM JÁ SE SEBOU SPOKOJEN,
VŠAK ZAHRADNÍK, KTERÉMU JSEM ZPUŠTOŠIL CELOU
ZELENINU, KE MNĚ PŘICHÁZÍ ROZLOBEN.

ZA TO MĚ ZAHRADNÍK ZAČNE BÍT A MLÁTIT, A JÁ SE MU
TO SVÝMI PEVNÝMI A SILNÝMI KOPYTY SNAŽÍM OPLATIT.

KDYŽ OBYVATELÉ VESNICE MINOU VYPAHLOU POUŠŤ,
S ÚLEKEM A ÚDĚSEM POHLÉDNOU NA TU OBROVSKOU
ZELENINOVOU SPOUŠŤ.

OBYVATELÉ SE ZAČLOU ZLOBIT,
JINÉ SLYŠÍM, NAŘÍKAJÍ,
ZA TENTO ŠPATNÝ SKUTEK JISTĚ BUDU BIT,
A TAK MI LIDÉ VYTÝKAJÍ:

“I TY JEDNO ZVÍŘE, COS TO PROVEDLO ZA OSLOVINU,
ŽES ZBAŠTILO ZAHRADNÍKOVÍ NA ZAHRÁDCE VŠECHNU
ZELENINU?”

OSLE, OSLE, OSLE, JEN POČKEJ,
MY TĚ BLESKURYCHLE VYŽENEME Z VESNICE,
JEN SE ŠŤASTNÉHO OSUDU V DÁLÍ NEDOČKEJ
A RADOSTI A SLÁVY – TĚCH UŽ NIKDY VÍCE.”

TAK JSEM BYL POTRESTÁN ZA ŠPATNÝ ČIN
A DO VESNICE JSEM SE UŽ RADĚJI NEVRACEL,
VEZMĚTE SI Z TOHO, DĚTI I DOSPĚLÍ, PONAUCENÍ,
ŽE NEMÁTE BRÁT A KRÁST VĚCI BEZ TOHO,
ANIŽ BY VÁM TO NĚKDO DOVOLIL.

ANNA URBANOVÁ

NA MOTIVY ANTICKÉ KNIHY ZLATÝ OSEL

DEN BOJE ZA SVOBODU OSLAVEN V PŘÍBRAMI

V podvečer dne 17. listopadu se do naší školy začali sjíždět lidé, kteří chtěli společně studovat, umělecky pracovat a komunikovat, v neposlední řadě i odpočívat. Kolegium Waldorfské školy v Příbrami pod záštitou Asociace waldorfských škol totiž pořádalo Interní setkání waldorfských učitelů na téma **Lidská důstojnost**. Setkání bylo ohroženo vývojem pandemické situace, polovina účastníků nemohla dorazit, ale nakonec se díky odvaze a nadšení přítomných vše uskutečnilo a milá setkání, dojmy a zážitky mohly přispět k процitění lidské důstojnosti.

Od 17.–20. 11. se více než sto lidí společně setkávalo a účastnilo pracovních skupin podle vlastního výběru. Ráno každý zahájil po svém, v nabídce byly dvě různé pěvecké skupiny, eurytmie nebo malování. Po uměleckém probuzení následovaly jednotlivé skupiny. Výběr byl opravdu veliký, účastníci měli mnoho možností se vzdělávat v oblasti mediální výchovy, života včel, biodynamického zemědělství, anomálií vývoje chrupu, eurytmie jako pramene sil pro děti, také se mohli věnovat práci s texty vybraných děl nebo sdílet zkušenosti ze středních škol.

Umělecké skupiny byly také široce zastoupeny. Zájemci vyřezávali misku či pracovali na goetheanistickém rámu

obrazu, vyráběli kožený pásek a měšec nebo se zdokonalovali v malování na tabuli. V neposlední řadě zde byla možnost protáhnout tělo v rámci Bothmerovy gymnastiky, zharmonizovat se eurytmií, či zušlechtit historickým tancem, zahrát si hry v přírodě, nebo se protáhnout při přípravě divadelních scének. K těmto pohybovým a uměleckým aktivitám se účastníci samozřejmě dozvídali i potřebnou teorii. V nabídce byla i komentovaná prohlídka blízkého areálu poutního místa Svatá Hora.

Veliké díky patří všem přednášejícím. K nim patří i naši dva milí zahraniční přednášející – Ueli Seiler-Hugova, který nás obohatil vyprávěním příběhu o Parzivalovi a David Newbat, který nám přiblížil techniku malování

využitelnou pro epochy jednotlivých ročníků. David v průběhu setkání namaloval pozoruhodné dílo inspirované duchovním proudem Příbrami. Tento mimořádný obraz věnoval naší střední škole.

Silné a inspirující byly společné ranní přednášky Anežky Janátové, Josefa Krčka a Tomáše Boňka. Jejich společným tématem byla samozřejmě lidská důstojnost. Zahřívající a podporující slova se ukládala do našich srd-

cí. Každá přednáška byla uvedena společným zpěvem některé z Komenského písní a meditací z Kalendáře duše Rudolfa Steinera.

Večery byly vyplněny uměleckým programem. První z nich přinesl umělecký přednes díla Jana Amose Komenského *Unum necessarium* – Jedno nezbytné v podání Anežky Janátové a Josefa Krčka. Druhý večer nám soubor Chairé pod vedením Josefa Krčka přinesl písně z doby J. A. Komenského. Třetí večer byl spo-

lečenský, připraven kolegiem školy – posezení s občerstvením a s hudbou, zpěvem i tancem. Připomněli jsme 30. výročí založení příbramské školy, hodně se povídalo, přátelé z rozličných škol mohli sdílet své radosti a zkušenosti v této nelehké době. Byli jsme rádi, že se máme.

Za organizační tým setkání,

Lenka Pechová

V průběhu Interního setkání učitelů waldorfských škol proběhla v naší škole vernisáž obrazů našim srdcím velmi vzácných – obrazů Leo Kleina. Je to mentor a malíř z Nizozemí, dlouholetý waldorfský učitel a náš přítel. Mnoha českým školám během svých pravidelných návštěv daroval svá díla. Díky ochotě zapůjčit se nám podařilo získat soubor 33 pastelů, které jsme pak vystavili v našem multifunkčním sále.

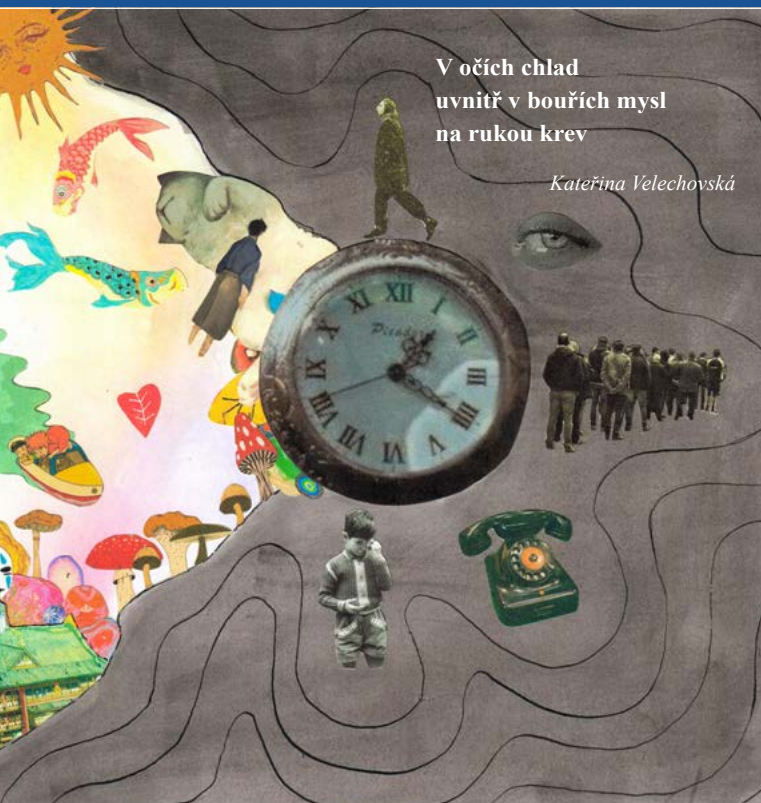
I po skončení víkendového setkání byly obrazy stále k vidění v ateliéru naší školy. Žáci základní i střední školy přicházeli na výstavu, kterou si vzal na starosti Mojžíř P. a po úvodních slovech a prohlídce byli vyzváni ke zpětné vazbě – měli říct, jak na ně obrazy působí, který obraz se jim líbí nejvíce a čím. Žáci některých tříd pak napsali vzkazy Leovi a společně s fotografiemi z vernisáže mu byly zaslány.

Po výstavě si obrazy vzali na starosti grafici. Nafotili je ve vysokém rozlišení a připravili katalog. Po dohodě s Leem Kleinem tak budeme v budoucnu moci vytvořit na objednávku reprodukci vybraného pastelu.

Nyní už je většina obrazů vrácena zpět na svá místa v jednotlivých školách. Děkuji panu řediteli za úvodní nápad a aktivní podílení a všem ostatním za jejich práci, vždyť zprostředkování takového uměleckého zážitku mnoha lidem za to určitě stojí.

L. Pechová

V očích chlad
uvnitř v bouřích mysl
na rukou krev

Kateřina Velechovská

V pátek 10. prosince jsme se společně s 12G zúčastnili workshopu tradiční japonské poezie Haiku.

Haiku je tvořen trojverším po pěti, sedmi a pěti slabikách. Je to druh vyjádření, které nemá určený přesný výklad.

Forma haiku vychází ze starší tradice básní renga („řazené básně“) skládaných skupinově. Řazené básně nejčastěji dosahovaly délky 1 000 až 10 000 slok. S postupem času, se tyto básně zkracovaly a kladl se důraz na obrazotvornost. Byl to oblíbený druh společenské zábavy. První sborník ze 14. století seskupil úvodní verše odděleně. Hokku (úvodní verše), se ještě více osamostatnily od zbytku básně. V 19. století Masaoka Šiki, básník této formy poezie, pojmenoval samostatnou báseň termínem haiku a odlišil jí tak od sloky uvozující řazenou báseň.

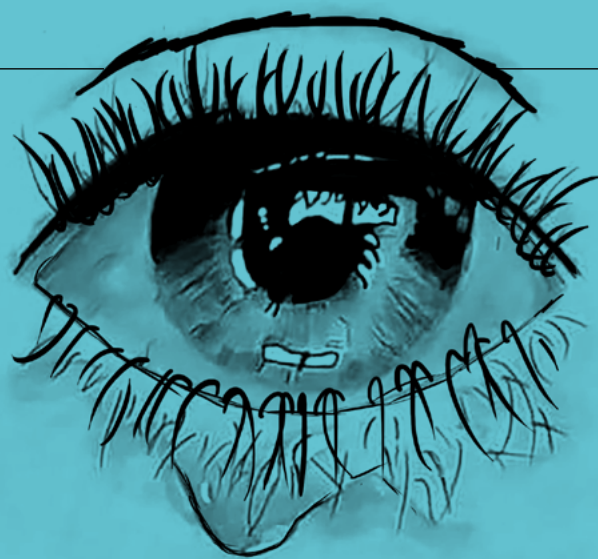
Pro nás to byla zajímavá zkušenost. Je to poezie, která není až tak známá, ale zároveň se pomocí jejich tří slok dá vyjádřit celá atmosféra situace nebo zachytit přírodní motiv, který se vám zalíbil. Jsme rádi, že jsme si to mohli vyzkoušet.

Barbora Horáková (11G)

HAIKU

KOMUNIKACE VE 12L

V hodinách komunikace jsme se zabývali projektem MARATON DOPISŮ. Rozdělili jsme se do skupin, vybrali si člověka s příběhem, který nás zaujal a debatovali nad ním. Nakonec jsme své práce prezentovali před zbytkem třídy a snažili se je přesvědčit, aby právě danému člověku poslali dopis a pomohli mu ze situace, ve které je neprávem.

*Je pozdě,
vzali jste nám půdu pod nohama.*

*Je pozdě,
slova mi berete z úst.*

*Je pozdě,
řeka jako jed,
v těle hnuje a hnuje.*

*Je pozdě,
co ještě si vezmete?
Můj lid, klid, tradice?*

*Můžete mě uvěznit jako zvíře v kleci,
mé tělo nechat rozpadnout na kusy.*

*Ale můj duch bude žít dál.
Ve stromech, v zemi.
Co mi vezmete dál?*

*báseň na podporu
záchrany životního prostředí*

MARATON DOPISŮ

EPOCHA PARSIFALA VE VÝTVARNÉM VYUČOVÁNÍ

V rámci výtvarné výchovy si měli možnost studenti vyrobit vlastní ex libris ke svým knihám o Parsifalovi viz minulé číslo časopisu. Tím se epocha Parsifala pro tento ročník uzavřela. Ale pevně věříme, že si ji jedenáctý ročník ponese v sobě po celý rok.

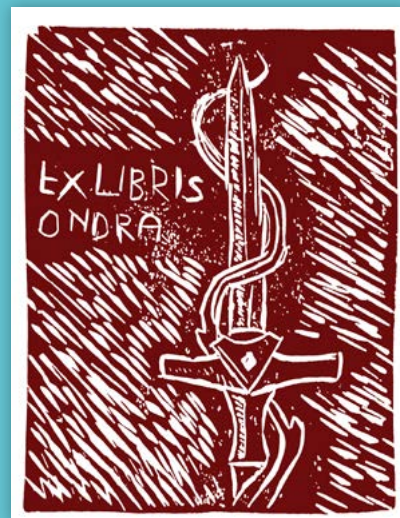
Ex Libris J. Fiala

EX LIBRIS

Ex libris v latině znamená doslova z knih, ve smyslu: Tato kniha je z knih pana XY. Do češtiny se překládá jako knižní značka. Jako podstatné jméno se toto latinské označení píše v češtině zpravidla jedním slovem.

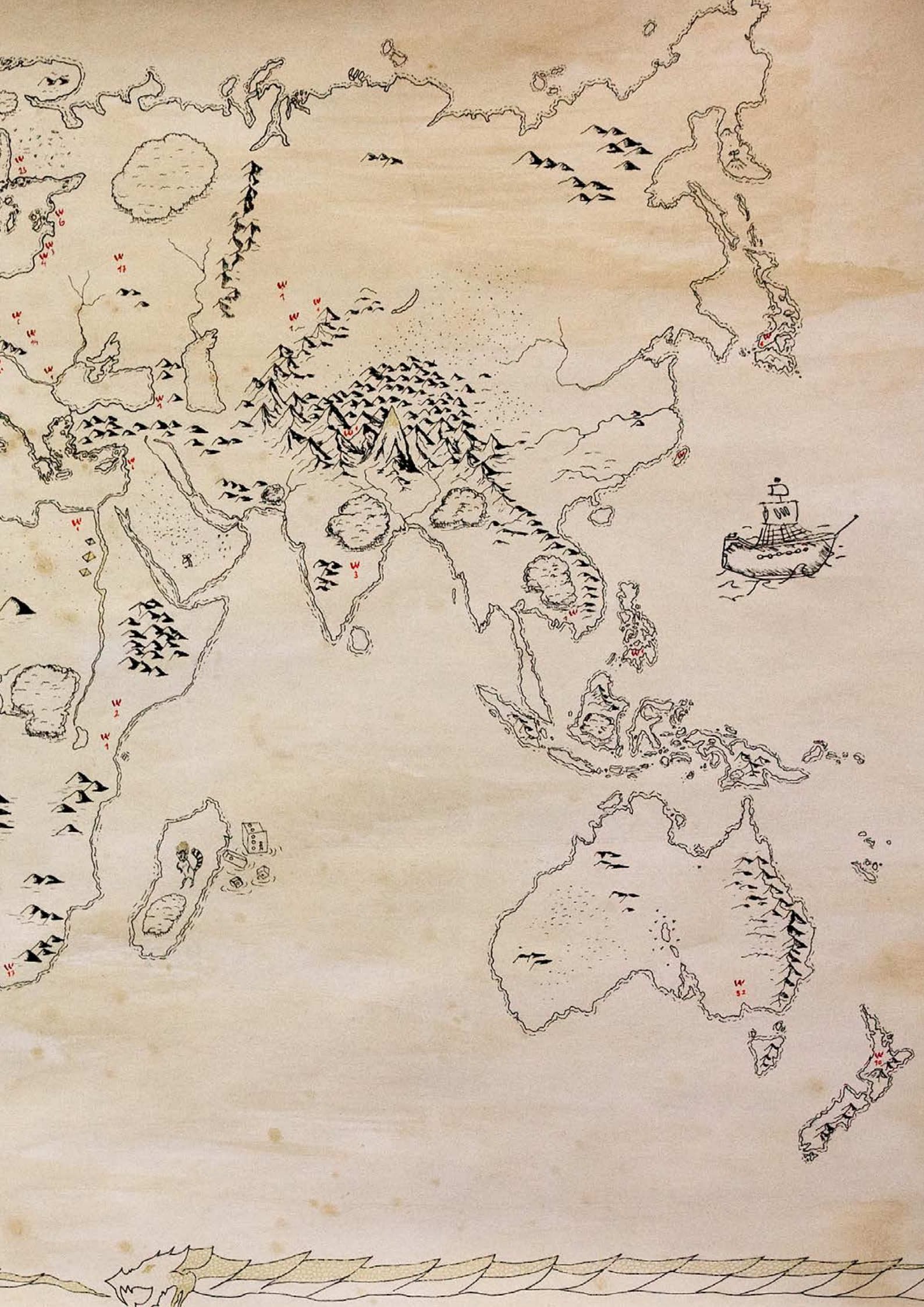
Knižní značky vznikly ve středověké Evropě jako funkční prostředek označení tehdy cenného knižního majetku jednotlivců, šlechtických rodů a církevních institucí. V raném novověku se začaly vlepovat na vnitřní stranu knih papírové lístky s latinským nápisem Ex libris (Z knih) a se jménem majitele.

Ex libris jsou tištěna obecnými grafickými technikami. Zcela výjimečná jsou ex libris, která byla vytvořena pouze v jednom exempláři pomocí kreslířských či malířských technik, zpravidla jako dar umělce obdarované osobě.

WALDORFSKÉ
ŠKOLY VE SVĚTĚ

PEČETNÍ VÁLEČKY (10G A 5. TŘÍDA)

V hodinách písma a typografie jsme se učili o klínovém písmu. Zjistili jsme, jak písmo vznikalo a jak se dále vyvíjelo. V níže uvedené části se vám pokusíme předložit pár informací spojených s naším projektem.

V letech 3400–3100 před naším letopočtem byl zaznamenán velký vzestup

kultury i hospodářství. Sumerové začali v zemi bez kamene, dřeva a rudy stavět chrámy. Jako stavební materiál používali hliněné cihly. Hlína byla tedy i běžným materiálem pro záznam písma. Na hliněné destičky se zaznamenávalo nejen obchodování a chrámové hospodářství, ale například i slavný epos O Gilgamešovi.

Klínové písmo předznamenával i vznik obrázkového písma. Jedny z nejstarších zobrazení bohů nalézáme na otiscích válečkových pečeti. Válečkové pečeti byly malé kameny ve tvaru válce s vyrytým dekorem. Vtlaččením do podkladu zanechávaly na mokřém jílu válečky otisk sloužící jako pečeť či podpis.

Válečkem mohlo být kutáleno libovolně dlouho, jak formát destičky dovolil a tím vznikl opakující se výjev v zajímavém ornamentu.

JAK JSME TVOŘILI...

Po prvním seznámení s Mezopotámskou kulturou nás čekala další cesta k porozumění, kterou nám připravila paní učitelka Lenka Šenková. Vytvořili jsme si pomocí dřeva, dláta a naší kreativity svůj vlastní pečetní váleček.

POSTUP

Na již připravené dřevěné (lipové) válečky od pana mistra Františka Komana, kterému velice děkujeme, jsme si připravili nákras. Poté jsme byli poučeni o bezpečnosti práce od pana mistra Jarmila Bryndy, který nás tímto tvořením provázel – jemu též děkujeme. Pomocí malého dláta jsme začali jemně odstraňovat přebytečné lipové dřevo do naší očekávané podoby.

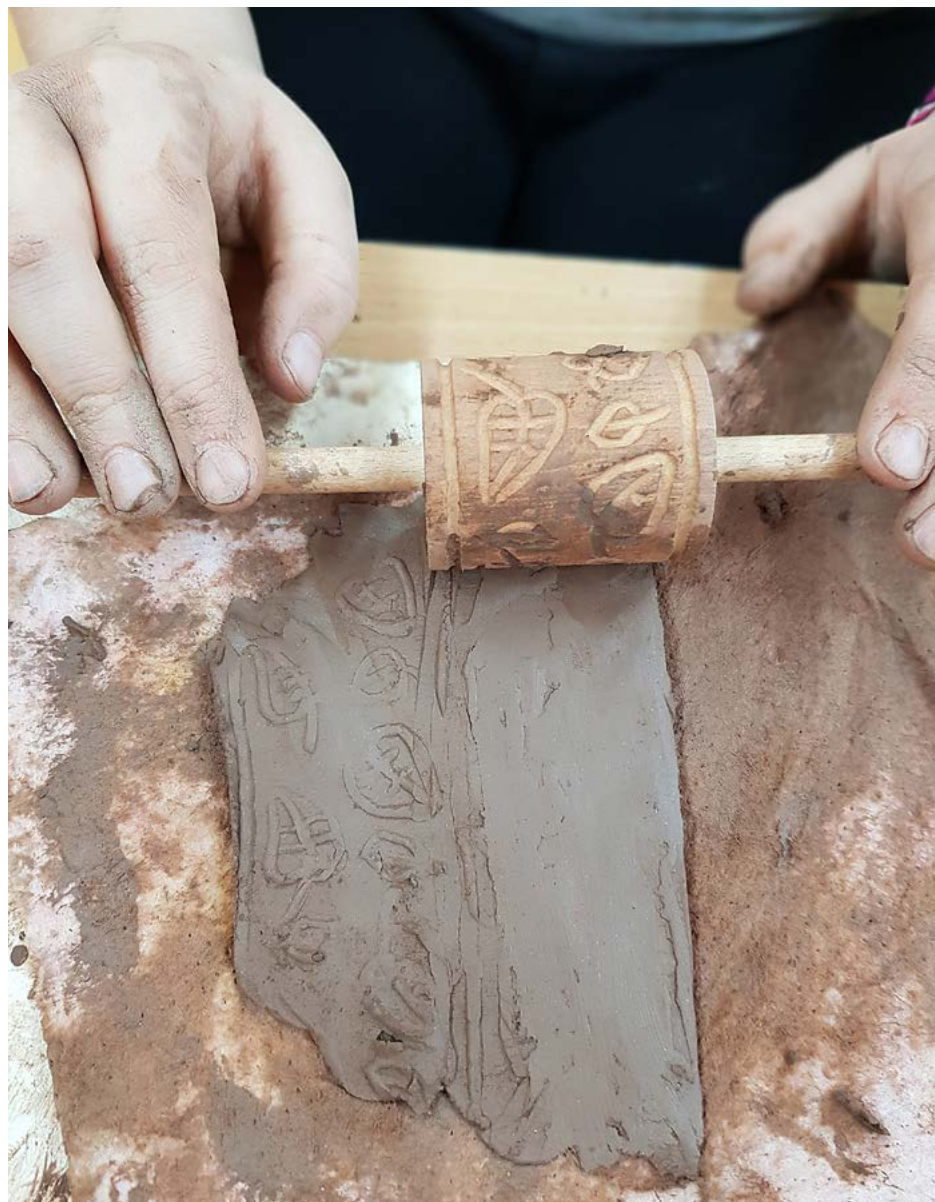

Na výsledek našeho projektu se můžete podívat na přiložené fotografii.

Magdalena Stýblová

Velice nás těší, že válečky využili při výuce děti v páté třídě. Více o jejich práci si můžete přečíst v textu od paní učitelky Poláčkové:

V páté třídě proběhla první epocha dějepisu, starověké kultury. Povídali jsme si o Indii, Číně, Persii, Mezopotámii a Egyptě. Děti měly možnost prožít nejstarší civilizace nejen vyprávěním, ale i uměním. Malovali jsme stavby, krajinu a modelovali pomocí mezopotámských pečetních válečků, které vyrobili naši grafici. Díky tomu si mohly tuto starou techniku vyzkoušet všechny děti. Moc za to děkujeme. Též jsme si vyzkoušeli napsat text klínovým písmem. Nebylo to vůbec snadné, ale výsledek stojí za to. Již se těšíme, až bude na jaře pokračovat druhá epocha dějepisu. Tentokrát se podíváme do starověkého Řecka.

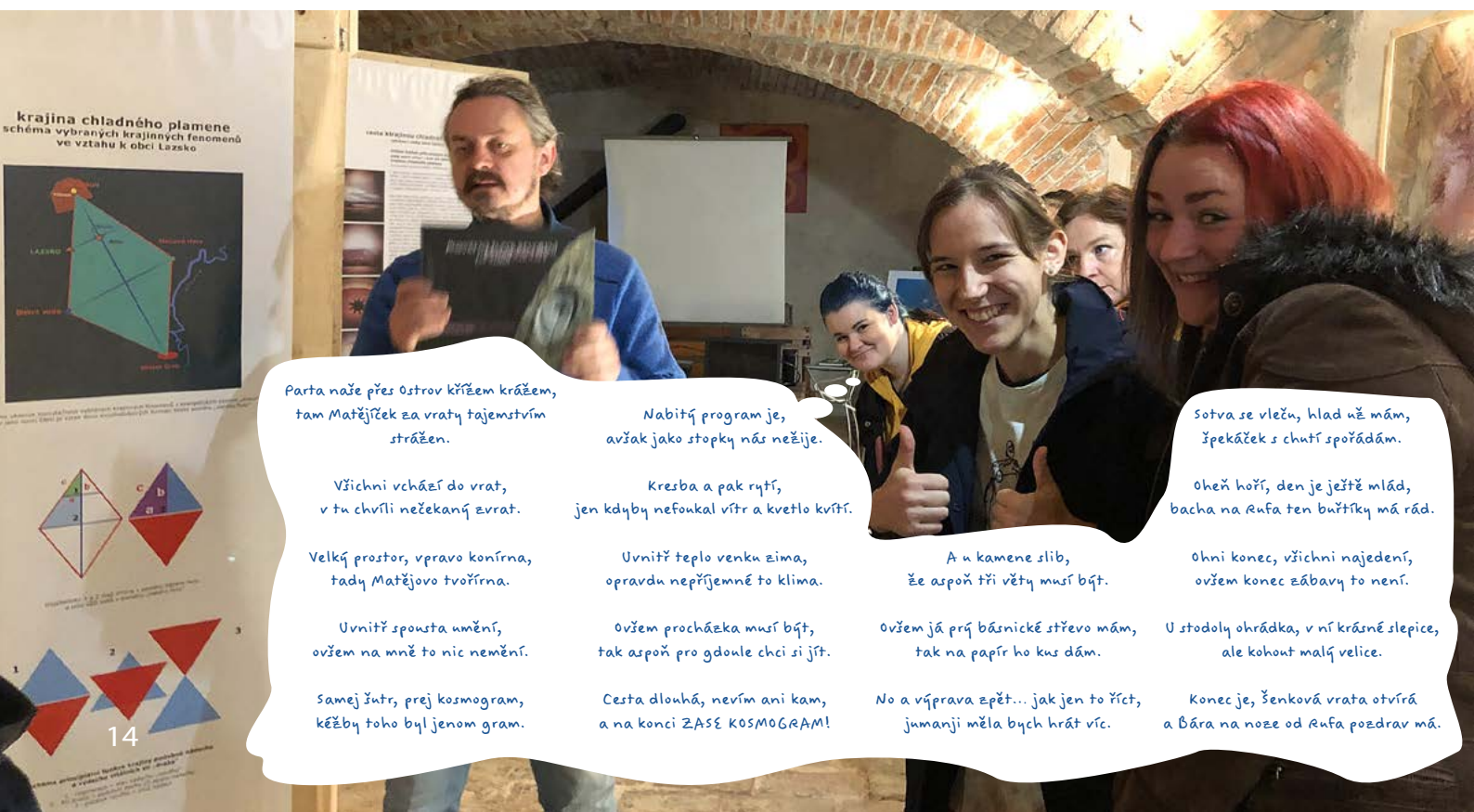

UKODĚLNÝ PÁTEK

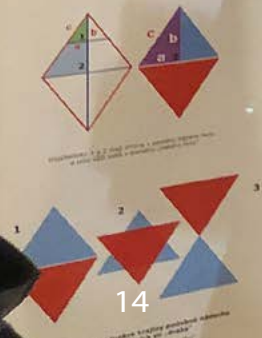
V pátek 5. listopadu 2021 jsme vyrazili s jedenáctkou (grafiky) na výstavu geomantie. Čeho že? Když slovo rozložíme, tak geo znamená země a mantie je vnímání, cítění prostoru. Jde tedy o to, jak člověk svými schopnostmi vnímá a dokáže komunikovat se Zemí.

Manželé Lánský, kteří léta spolupracovali s naší školou, díky nimž mimo jiné máme krásné hřiště, prostory pro venkovní družinu a pěstitelské práce, chtěli pro svou vísku Lazsko něco udělat. Aby se v ní lidem žilo lépe, aby navázali na své tradice, aby se lidé při této činnosti lépe poznali a propojili. Na pomoc si přizvali žáka Marka Pogačnika, pana Jana Tajboše. Celý projekt byl velkolepý. Umělecké počiny, které při putování vznikly a celá cesta byla představena v Galerii 20Gé v Ostrově. A my jsme se na to jeli podívat.

krajina chladného plamene
schéma vybraných krajinných fenoménů
ve vztahu k obci Lazsko

Parta naše přes Ostrov křížem kráčem,
tam Matějříček za vraty tajemství
strážěn.

Všichni vcházejí do vrat,
v tu chvíli nečekaný zvrát.

Velký prostor, vpravo konírna,
tady Matějovo tvořírna.

Uvnitř spousta umění,
ovšem na mně to nic nemění.

Samej žutr, prej kosmogram,
kěžby toho byl jenom gram.

Nabitý program je,
avšak jako stopky nás nežije.

Kresba a pak rytí,
jen kdyby nefoukal vítr a kvetlo kvítí.

Uvnitř teplo venku zima,
opravdu nepřijemné to klima.

Ovšem procházka musí být,
tak aspoň pro dlouhle chci si jít.

Cesta dlouhá, nevím ani kam,
a na konci ZASE KOSMOGRAM!

A u kamene slib,
že aspoň tři větvy musí být.

Ovšem já prý básnické střevo mám,
tak na papír ho kus dám.

No a výprava zpět... jak jen to říct,
jmanji měla bych hrát víc.

Sotva se vleču, hlad už mám,
špekáček s chutí spořádám.

Oheň hoří, den je ještě mlád,
bacha na řufa ten buřtíky má rád.

Ohni konec, všichni najedení,
ovšem konec zábavy to není.

U stodoly ohrádka, v ní krásně slepice,
ale kohout malý velice.

Konec je, šenková vrata otvírá
a Bára na noze od řufa pozdrav má.

Nejvíce jsme se ale pobavili při kreslení svých portrétů. Nejprve jsme si vylosovali, koho budeme portrétovat a pak jsme ho kreslili, aniž by to věděl. Každý jsme pak měli najít sami sebe, většina z nás se poznala. Vyškrabávali jsme do černých papírů různé ornamenty. Povíдали jsme si při tom a byli jsme rádi, že jsme spolu. Došlo i na krátkou procházku, brodili jsme se potokem a jinými přírodními úkazy.) Na závěr jsme rozdělali oheň a upekli si špekáčky.

Při odborném výcviku jsme vyrobili trička s chladným plamenem, který je dobrý pro

Tento výlet mě zaujal. Už jen tím že jsme byli spolu. A být chvíli jinde než v lavici je fajn. Sednout si a tvořit v klidném prostředí je boží. A zakončit výlet a celou akci opékáním je tradiční v tehle škole.

Foto: Lenka Šenková

místa s vyšší radioaktivitou. Byl zhotoven právě pro Příbram. Trička se prodala na závěrečné aukci a my jsme na oplátku dostali několik knih do naší školní knihovny. Vyprávějí o této skvělé metodě podporující a komunikující se silami Země (Gaii).

Lenka Marková

KOSTEL SVATÉHO JAKUBA (11 A 12L)

- kostel vznikl na konci 13. století
- v lokalitě starší sakrální stavby
- kostel byl dříve obklopen hřbitovem, který byl zrušen roku 1784
- jedna z funkcí kostela byla také obranná funkce, ve věži se našli zazděné střílny z 15. - 16. století
- kostel byl přestavěn v roce 1560 a v roce 1761 byla věž zasažena bleskem, 1795 přestavěn do barokního slohu
- od roku 1842 mají hodiny na věži obrácenou velikost ručiček, za okupace to chtěli Němci změnit, ale změna by byla až příliš složitá, a tak se od toho opustilo

Ondra Brejcha

Jednoho krásného rána jsme se v rámci epochy matematiky, společně s 12L, vydali na takový menší výlet do kostela sv. Jakuba na náměstí TGM.

Celý výlet se nesl v příjemném „tom našem waldorfském duchu“. Před vstupem do kostela naši skvělí učitelé rozdali každému perníček, což mi přišlo jako velmi milé gesto (byl mimochodem moc dobrý!). Poté jsme již vstoupili do kostela, kde já osobně byla asi podruhé v životě.

Usadili jsme se a pan Soukup nám povídal něco o kostele, ve kterém jsme se nacházeli. Ač já tedy opravdu nejsem na takové povídání, jelikož do kostela chodím jen jednou v roce na Vánoce, tak i přesto se mi líbilo poslouchat někoho, koho toto téma baví.

Když povídání skončilo, tak jsme se všichni zvedli a začali jsme se procházet po kostele a zkoumat vše naším zkoumavým okem.

Rozrazili se dveře a do tichého kostela vtrhl poněkud roztrkaný pan učitel Štěch, kterému se ještě ke všemu v hrobovém tichu rozzvonil telefon. Všichni jsme tuto trochu trapnou situaci přešli. Rozdali jsme si noty a po lehkém rozezpívání jsme začali pět vánoční koledy. Zazněla i má oblíbená Půlnoční od pana Neckáře a Hallelujah v angličtině. Vše bylo v ten moment perfektní. Kostel má úplně jinou atmosféru než třída. Bylo to krásné.

Tento malý výlet hodnotím jen pozitivně a jsem moc ráda, že jsem s naší třídou a třídou dvanáctáků mohla nasát vánoční atmosféru.

Nela Frantová

Hlavní co mě na návštěvě kostela sv. Jakuba zaujalo, byl samotný kostel.

I když v Příbrami bydlím už asi šest let a kostel sv. Jakuba je jen pár minut od mého domu, ještě jsem tam nikdy nebyl.

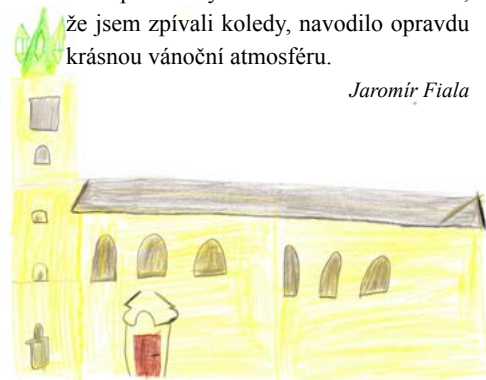
Vždycky jsem měl ke kostelům blízko, takže si užívám každou návštěvu. Pokaždé se rozhlížím a pozorně sleduji malby a sochy a snažím se zjistit, kdo nebo co je na nich vyobrazeno.

To samé jsem tedy dělal i v kostele sv. Jakuba. Opravdu mě tam zaujal symbol oka v zářícím trojúhelníku. Chtěl jsem se na to zeptat, ale někdo mě s tím předběhl. Symbol značil k mému údivu Svatou trojici.

Také se mi velmi líbilo, jak byl vyobrazen Ježíš na oltáři jakožto pastýř a ne jako mučedník na kříži.

Zpívání koled na konci bylo také moc fajn. V kostele jsem nikdy nezpíval, takže to pro mě byl celkem zážitek. No a to, že jsem zpívali koledy, navodilo opravdu krásnou vánoční atmosféru.

Jaromír Fiala

Ortoceras - Ordovik

Michal Navrátil

Hodiny na kostele sv. Jakuba v Příbrami.

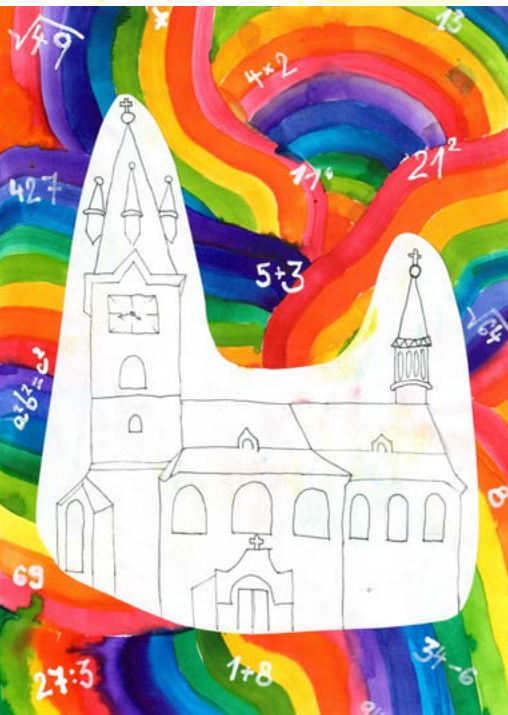
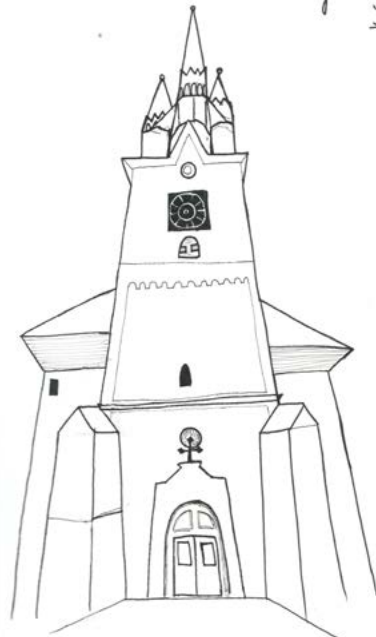
Měli okružné ručičky, dlouhá ukazovala hodiny a krátká minuty.

Vemím si teorie v kostele není vždy úplně zajímavá ale tato mi utkvěla v hlavě. Další mě zvěstovaly že v kostele je mramorová stěna na kterou jsem předpokládal. Ale teď je to Křesťus dobrému v kostele byl opravdu zajímavý člověk s feličity nebo co to bylo, ale ten by se mi sám neřekl.

Snad budete mít přístě víc času na opáření a měm si ~~zabýrajeme~~ zabýrajeme na hrušky.

Astus Passoni

Kostel sv. Jakuba Staršího

EPOCHA FYZIKY VE 12L

EPOCHA SVĚTLA

V listopadu minulého roku, jsme zažili epochu fyziky. V této epoše jsme se zabývali také světlem, tmou a vším, co se váže ke světlu a tmě.

Prožili jsme spoustu pokusů, při kterých jsme pozorovali velikosti světla, stínu, jednotlivé druhy tmy a spoustu zajímavých situací, ve kterých hraje hlavní roli světlo a tma. Snažili jsme se porozumět některým jevům, které vznikají díky světlu či tmě. A právě na toto téma, světlo a tma, jsme měli napsat nějakou krátkou báseň či naše pocity v situacích, kdy se nacházíme v úplné tmě.

O' světlo, počalkeš a konca všeho
 Co vše krásne' a kde nešlo?
 Měli bychom bez tebe vše kolem, krajiny, přírodu?
 Viděli bychom vůbec okem všeho tu krásu?

Třetí rychlost je tak velká, možná se divíš
 Když se slunce sáhne celý svět oběh
 Z okoli do našeho oka upadíš
 A svým paprskem nás změníš

Jsi elektromagnetické záření
 Porahu máš vlnovou a duální

BEZTĚSNÝ
 DNO

Světlo a tma
 Zase se ozvala
 Ta stará raná má
 úzkost a panika
 co ale sedí o sim?
 Představa si SLUNCE
 a bude si
 líp

Báseň

ČERNÁ A BÍLÁ JSOU SI PROTĚKLADY,
 VŠAK NIKDY SE K SOBĚ NEOTOCÍ ZADY.
 JSOU VĚDY SPOLU, RUKU V RUCI,
 KAŽDÝM DNEM I NOCÍ V ROCE.

DOMINIK SEJKORA ▲

O hodině fotky s panem učitelem Maškem jsme se učili jak fotit na bílém povrchu a jak se naučit manipulovat se světly a určitým produktem. Produkt jsme si sami mohli vybrat a vymyslet co použijeme. My s klukama jsme si vybrali plechovku energy drinku, protože mi to přišlo jako zajímavý nápad na fotku. Pár dobrých fotek se nám povedlo zachytit na školní foťák, značka foťáku je Canon 450D. Fotky jsme si ukázali a řekli jsme si, že příští hodinu fotky upravíme a použijeme.

užil motto které mě jen tak napadlo „Instinkt dravce, rychlost vlka“, ale furt jsem si říkal, že tomu něco chybí, tak jsem dal vlka taky do světla modré barvy a hned to bylo lepší. Za vlka a energy drink jsem použil velký nápis s vnější září, na kterém se psalo ENERGY DRINK, aby bylo hned poznat o co se jedná kdyby to někdo viděl prvně. Celému obrázku jsem dodal pár stínů, aby to celé nabralo na skutečnosti a bylo hotovo. Celkový návrh mi trval asi 2,5 hodiny a pak už se jen upravovaly detaily a barvy.

O hodině OV s panem učitelem Maškem jsme si exportovali fotky a měli jsme vymyslet reklamu na určitý produkt, který jsme fotografovali. Takže jsem dělal reklamu na energy drink crazy wolf. Udělal jsem reklamu, kde jsem upravil plechovku energy drinku, ořízl, upravil barvy a použil. Do pozadí jsem použil jednoduché tmavěmodré pozadí, plechovku jsem zvětšil, aby zabírala více místa a vynikla. Plechovka původně byla oranžová, ale dostal jsem nápad, že světle modrá bude hezčí, a taky že byla, tak jsem ji použil. Za plechovku energy drinku jsem použil mlhu o délce celého obrázku a vedle plechovky vložil vlka, který se díval směrem ke mně. Pod energy drink jsem dal jeho název a po-

PETRA ZIPPEREROVÁ ▲

Při hodině fotky jsme s panem učitelem Maškem, fotili různé věci. Byli jsme rozděleni do skupin po třech. Každá skupina fotila něco jiného, naše skupina fotila parfém. Nastavovali jsme softboxy (světla) a prostředí, aby fotky vypadaly dobře. Fotili jsme na školní zrcadlovku, každý vyfotil něco. Fotky jsme následně upravili v programech Adobe aneb ve Photoshopu. Udělali jsme z toho reklamy na určitou věc, co kdo fotil. Dopadlo to asi celkem dobře. :)

...další ukázky naleznete na webu školy

12 LIDSKÝCH CTNOSTÍ

Projekt Ctnosti / Virtues (2008-2012) byl realizován ve slivenecké žule dlažby na Křižovnickém náměstí mezi sochou Karla IV. Zadání bylo zdánlivě jednoduché - vytipovat 12 lidských vlastností, které jsou vnímány nejsilněji. Číslo 12 je zaručeně ověřené - 12 měsíců, 12 apoštolů, 12 číslovek na hodinách. Semináře, internetová anketa a čas upřesnily zadání pro fantazii oslovených umělců pro zhotovení KOSMO-

GRAMŮ a hledalo se místo. Volba padla na historicky významné místo s vysokým energetickým nábojem. Zde se podle dochovaných materiálů rozprostíral ostrov, kde naši předci prováděli očistné ohnivé a vodní pohanské rituály.

Kosmogramy tvoří 12 kruhových desítek uspořádaných do kruhu s další uprostřed, ta znamená POČÁTEK všeho / zero point. Krásný soubor a CO S TÍM? Zastavit se, zklidnit mysl, pro-

jít kruhem a popřemýšlet, která ctnost je pro vás významem nejsilnější, nebo která třeba naopak chybí. Odpojíte se od okolí a začnete přemýšlet o sobě a tím se sebou pozitivně pracovat. Důležitý je POČÁTEK - je to pohyblivý prvek. Počátkem nic nekončí, ale něco opakovaně začíná. Očištění se od starého, směruje novým směrem. **ZKUSTE TO A DEJTE TŘEBA VĚDĚT JAK TO NA VÁS PŮSOBÍ.**

Romana Kramářová